

Derne". Som sagt, jeg tør ikke være med til at mødsette mig de lokale Autoriteters Ønske paa et Omraade, hvor jeg tilstaaer mit fuldstændige Ubeskjendtskab med de lokale Forhold, eller at foretage saa indgribende Forandringer, som det ærede Medlem fra Varde (Krusse) og øvrige Medlemmer af det ifjor nedsatte Udvalg tilraadede, og dette navnlig, fordi jeg ikke er i Stand til at se, at vi ved at vedtage Lovforslaget i det Hele, eller omtrent som det her forelægges, i nogen som helst Maade komme i Strid med de Principer, som den danske Rigsdag ikke maatte ønske at fravige. Jeg ser nemlig ikke rettere, end at det, som er foreslaaet i Lovforslaget, ikke er Andet end en videre Udvikling af, en videre Byggen paa, de Principer, som allerede for Færøernes Bestemmende ere slaaede fast i Loven af 3die Marts 1860, hvor vi jo have Bestemmelserne om Afgifts Erlæggelse ved Bevilningens Givelse, om den aarlige Afgift og om Straffene for Overtrædelser af Lovens Bestemmelser. Det, som sker her, er at man vil i alle disse tre Retninger indføre strengere Bestemmelser for at opnaa det samme Diemed — hvilket vel at mærke er Hovedsagen; man har nemlig ikke et fra Loven af 1860 forskjelligt Diemed — altsaa det samme Diemed som det, man havde med Loven af 3die Marts 1860. Der er særligt eet Punkt, som i det Mindste i forrige Samling baade her i Salen og ogsaa i Udvalget blev trukket frem og gjort til Gjenstand for Angreb, nemlig Bestemmelsen i Slutningen af § 4, hvor der staar, at "det betragtes som ulovlig Udskjenkning, naar en Handlende, selv uden Betaling udskjenker Brændevin i sit Handelslokale, eller noget til samme hørende Rum". Jeg erindrer meget godt, at denne Bestemmelse ifjor særlig vakte Anstød baade i Udvalget og her i Salen. Det forekommer mig imidlertid med Hensyn til, hvad vistnok navnlig i forrige Samling paa dette Punkt blev gjort gjældende, at her egentlig er Tale om en Grund, som kun kunde have nogen virkelig Betydning forsaavidt der var Tale om, at Vedtagelsen af Bestemmelser, dels af dette Indhold, dels af lignende for Færøerne, kunde i nogen Maade medføre Følger for selve Kongerigets Bestemmende, hvad der, saa vidt jeg kan se, ikke behøver at være nogen som helst Frygt for. Jeg skal her endvidere tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg ikke indser nogen Nødvendighed for, som det ærede Medlem fra Varde udtrykte det, at man ogsaa i dette Punkt skal søge at bringe den færøiske Lovgivning i fuld Overensstemmelse med selve Kongerigets, en Udtalelse af det ærede Medlem, som blev ledet af "Ør" navnlig fra det ærede Medlem fra Kolbing (Berg). Jeg ser ikke rettere, end at naar vi staa overfor saa særlige Forhold, som findes paa Færøerne, kan der i og for sig Intet være til Hinder for, at man for Færøerne angaaende dette Punkt har Bestemmelser, som ikke

særlig godt harmonere med dem, vi have i den for Kongeriget iøvrigt gjældende Lovgivning. Da jeg altsaa som sagt ikke kan se, at der heller ikke i denne Henseende kan være nogen Fare for at vedtage Lovforslaget, at der nemlig derved skulde gjøres Brud paa ufravigelige Grundsatninger, maa jeg for mit Bedkommende tilraade Thinget at fremme Lovforslaget, hvis Detailler jeg selvfølgelig ved 1ste Behandling ikke skal gaa nærmere ind paa, idet jeg kun skal udtale, hvad Mindretallet i Udvalget ifjor var enig om, at vi overfor den færøiske lokale Representation ikke ville paatage os Ansvar for at negte Fremme af en Sag, der som sagt af de Paagjældende bliver anset for at være af særlig Vigtighed for Dernes Fremtid.

Berg: Det er Meningen med dette Lovforslag, at der skal foranstaltes Standsning af et Ønde, nemlig Brændevinsdriktningen paa Færøerne. Det er altsaa et sævegent Princip, som dette Lovforslag har, nemlig at fædeliggjøre den færøiske Befolkning. Nu kunde det have været ønskeligt, at der havde fulgt med dette Lovforslag en Opbyggelse af, hvorledes Brændevinsforbruget paa Færøerne efter Folketallet staaer i Sammenligning med Brændevinsbruget og Folkemængden her i Landet. En æret Taler (Krusse) har i den Henseende givet nogle Anmærkninger, og hvis de forholde sig rigtige, tror jeg, at den færøiske Befolkning staaer højere end Befolkningen i det øvrige Kongerige nu for Tiden. (Krusse: De ere rigtige!) Det betvivler jeg ikke, men det vilde dog være rigtigere, hvis de vare fremkomne fra Regjeringen, for at vi kunde faae at vide, om der virkelig eksisterer et Ønde, eller om det er Noget, der blot er et Ønde i visse Folks Indbildning f. Ex. deres, hvis Møder ikke kunne taale Brændevin og som derfor drikke Vin. Vi maa derfor ogsaa huske, at Færøernes Befolknings Levevis maa nødvendigvis være en noget anden end adskillige Andres, der kunne leve af Bær, som det hedder i Bisen, fordi deres Arbeide er noget andet. En Befolkning, der er henvist til et saa anstrengende Liv, som Færøingerne i Almindelighed ere, kan ganske naturligen trænge til et vist Quantum af den Slags Ting og forbruger ganske naturligen mere end en i et viligt Landliv levende Befolkning. I den Henseende findes der heller ingen Oplysninger. Men selv om vi havde disse Oplysninger, selv om det var rigtigt ikke blot i Fantasiaen, men i Virkeligheden, saa at den færøiske Befolkning ikke blot brugte mere Brændevin, end der efter den almindelige Antagelse brugtes her i Landet for en Snes Aar siden, men brugte saa meget mere, at det, selv om man tog det forskjellige Arbeide i Betragtning, dog var for meget, saa bliver det Spørgsmaal tilbage: Hvor tror man, at man kan ramme Øndet ved Evangsforanstaltninger? Det er et ganske andet Princip. Hvor man, at den danske Befolkning, som i den sidste Menneskealder